

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
75/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. június 25.

A C-36/20. PPU. sz. ügyben hozott ítélet
Ministerio Fiscal

Azok az igazságszolgáltatási hatóságok, amelyeknek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok őrizetbe vételére vonatkozóan kell határozatot hozniuk, fogadhatnak nemzetközi védelem iránti kérelmeket, és tájékoztatniuk kell az érintetteket az ilyen kérelem benyújtásával kapcsolatos konkrét részletes szabályokról

Az e kérelmek fogadására hatáskörrel rendelkező hatóságok előtt a nemzetközi védelem kérelmezésére irányuló szándékát kinyilvánító személyeket nem lehet őrizetbe venni azon az alapon, hogy a humanitárius befogadó központokban nem áll rendelkezésre elegendő szálláshely

A Bíróság a 2020. június 25-i **Ministerio Fiscal ítéletben** (Hatóság, amelyhez feltehetően nemzetközi védelem iránti kérelemmel fordulnak) (C-36/20 PPU) – sürgősségi előzetes döntéshozatali eljárás keretében eljárva – **megállapította, hogy a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár őrizetbe vételére vonatkozó határozathozatal céljából eljáró vizsgálóbírószág azon „egyéb hatóság”** 2013/32 irányelv¹ (a továbbiakban: eljárási irányelv) 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett **fogalmába tartozik, amely hatósághoz feltehetően nemzetközi védelem iránti kérelmek érkeznek, de amelynek a nemzeti jog alapján nincs hatásköre e kérelmek nyilvántartásba vételére. Ennek keretében az ilyen vizsgálóbírószág köteles tájékoztatni a kérelmezőt az ilyen kérelem benyújtásának konkrét részletes szabályairól. A Bíróság azt is megállapította, hogy nem igazolhatja a nemzetközi védelmet kérelmező őrizetbe vételét az, hogy nem lehet szálláshelyet találni egy humanitárius befogadó központban.**

2019. december 12-én a Gran Canaria sziget (Spanyolország) közelében a spanyol tengeri mentési szolgálat elfogott egy csónakot, amelyen 45 harmadik országbeli állampolgár – köztük a mali állampolgársággal rendelkező VL – tartózkodott, ezeket az állampolgárokat ezen a szigeten szállították ki. Másnap egy közigazgatási hatóság elrendelte ezen állampolgárok kitoloncolását, és idegenrendészeti fogdában való elhelyezés iránti kérelmet nyújtott be a Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana-hoz (San Bartolomé de Tirajana-i 3. sz. vizsgálóbírószág, Spanyolország). Azt követően, hogy ez a bíróság tájékoztatta VL-t a jogairól, VL kijelentette, hogy nemzetközi védelmet szándékozik kérni. Mivel a humanitárius befogadó központban nem állt rendelkezésre elegendő szálláshely, ugyanez a bíróság elrendelte VL idegenrendészeti fogdában való elhelyezését, elrendelte továbbá, hogy nemzetközi védelem iránti kérelmét az idegenrendészeti fogda kezelje. VL ekkor – az említett bíróság előtt – azon az alapon indított keresetet az őrizetbe vételét elrendelő határozattal szemben, hogy az összeegyeztethetetlen az eljárási irányelvvvel és a 2013/33 irányelvvvel² (a továbbiakban: befogadási irányelv). Ezzel a keresettel összefüggésben ez a bíróság előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordult a Bírósághoz, amely többek között arra a kérdésre irányult, hogy ő az „egyéb hatóság” eljárási irányelv 6. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett fogalmába tartozik-e, és hogy ennél fogva fogadhat-e nemzetközi védelem iránti kérelmeket. VL őrizetbe vételének jogszerűségével kapcsolatban is kérdéssel fordult a Bírósághoz.

¹ A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.).

² A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 96. o.).

A Bíróság elsősorban pontosította, hogy az „olyan egyéb hatóság, amelyhez feltehetően [nemzetközi védelem iránti] kérelmek érkeznek” e rendelkezés értelmében vett fogalmának szó szerinti értelmezése, és különösen az „egyéb” jelző alkalmazása azt tanúsítja, hogy **az uniós jogalkotó tágan akarta értelmezni azon hatóságok fogalmát, amelyekhez – anélkül hogy hatáskörrel rendelkeznének ilyen kérelmek nyilvántartásba vételére – ilyen kérelmek érkezhettek. Ez a kifejezés ennél fogva a közigazgatási és az igazságszolgáltatási hatóságokra egyaránt kiterjedhet.** Ezt a megállapítást az említett rendelkezés rendszertani értelmezése is megerősíti. **Az eljárási irányelv egyik célkitűzése** ugyanis **a nemzetközi védelem megadására irányuló eljáráshoz való hatékony hozzáférés, azaz a lehető legkönnyebb hozzáférés biztosítása. Akadályozná azonban e célkitűzés megvalósítását, ha megtiltanák az igazságszolgáltatási hatóságok számára, hogy hozzájuk nemzetközi védelem iránti kérelmek érkezzenek,** különösen azokban az igen gyors eljárásokban, amelyekben előfordulhat, hogy a kérelmező bíróság általi meghallgatása képezi az ilyen kérelem benyújtásához való jog érvényesítésére szolgáló első alkalmat. A Bíróság következőképpen megállapította, hogy egy jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár visszaküldés céljából való őrizetbe vételére vonatkozó határozathozatal céljából eljáró vizsgálóbíróság olyan „egyéb hatóságnak” minősül, amelyhez feltehetően nemzetközi védelem iránti kérelmek érkeznek.

A Bíróság másodsorban az ilyen vizsgálóbíróságra mint „egyéb hatóságra” háruló kötelezettségekkel foglalkozott. Megállapította, hogy az eljárási irányelv 6. cikke (1) bekezdésének második és harmadik albekezdéséből következik egyrészt, hogy **ez a bíróság köteles arra, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező személyeket a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának konkrét részletes szabályaira vonatkozó információkkal lássa el. Ennél fogva ez a vizsgálóbíróság akkor felel meg az ezen irányelvben szereplő rendelkezéseknek, ha hivatalból tájékoztatja a harmadik országbeli állampolgárokat a nemzetközi védelem kérelmezéséhez való jogukról.** Másrészt, amennyiben az ilyen állampolgár a vizsgálóbíróság előtt kinyilvánította az e kérelem benyújtására irányuló szándékát, e vizsgálóbíróságnak továbbítania kell az iratokat a hatáskörrel rendelkező hatóságnak az említett kérelem nyilvántartásba vétele céljából, hogy ez az állampolgár részesülhessen a befogadásnak a befogadási irányelv 17. cikkében előírt anyagi feltételeiből és az ott előírt egészségügyi ellátásokból.

A Bíróság harmadsorban VL őrizetbe vételének az eljárási és a befogadási irányelvvel való összeegyeztethetőségét vizsgálta. Mindenekelőtt megállapította, hogy ezekből az irányelvekből következik, hogy **tágan kell értelmezni a „nemzetközi védelmet kérelmező” fogalmát, így a harmadik országbeli állampolgár ezt a minőséget a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának időpontjában megszerzi.** A Bíróság egyebekben hangsúlyozta, hogy **e kérelem „előterjesztése” semmiféle adminisztratív alaki követelményt nem igényel. Ennél fogva az, hogy egy ilyen állampolgár a vizsgálóbírósághoz hasonló „egyéb hatóság” előtt nyilvántartotta ki a nemzetközi védelem kérelmezésére irányuló szándékát, önmagában elegendő ahhoz, hogy őt nemzetközi védelmet kérelmezői minőséggel felruházza.**

A Bíróság következőképpen megállapította, hogy VL őrizetének feltételeire a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásának időpontjától kezdve az eljárási irányelv 26. cikkének (1) bekezdését és a befogadási irányelv 8. cikkének (1) bekezdését kellett alkalmazni. E rendelkezések egymással összefüggésben értelmezett szövegéből következik, hogy a tagállamok nem vehetnek őrizetbe egy személyt pusztán azon az alapon, hogy ő nemzetközi védelmet kérelmező személy, valamint hogy az őrizetbe vétel okainak és az őrizet feltételeinek, továbbá az őrizetbe vett kérelmezők számára biztosított garanciáknak meg kell felelniük a befogadási irányelvnek. Márpedig amennyiben ezen utóbbi irányelv 8. cikke (3) bekezdésének első albekezdése kimerítően sorolja fel azokat a különböző okokat, amelyek az őrizetbe vételt igazolhatják, továbbá amennyiben az e rendelkezésben említett hat őrizetbe vételi ok egyikének sem felel meg az, hogy a nemzetközi védelmet kérelmező számára nem lehet szálláshelyet találni egy humanitárius befogadó központban, **a jelen ügyben VL őrizetbe vétele ellentétes volt a befogadási irányelvben szereplő rendelkezésekkel.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499